

Kürt Açılımı (2)

İçeriği Yazan: [Emrah ÖZDEMİR](#) [1] Zaman: Salı, 27/10/2009 - 09:53

Referans İçerik: [Kürt Açılımı \(1\)](#) [2]

Devletin Adı da mı Değişecek?

“Irak’ın kuzeyinde kurulmuş olan ve ‘Kürdistan’ adı verilen devlet resmen ilan edildikten sonra Türkiye tarafından da resmen tanınacak. Türk devletinin böyle bir devletin kuruluşunu ‘savaşı nedeni’ sayan Milli Güvenlik Siyaset Belgesi ve bu yöndeki politika ve kararlar da kaldırılacak.” (CHP’nin ortaya çıkardığı, Gül ve Powell’in 2003 yılında yaptığı gizli anlaşmanın 7. maddesi)

“Abdullah Öcalan ve diğer dört lideri de bütün PKK/KADEK yönetici ve elemanlarına geniş kapsamlı af çıkarılacak.” (Aynı anlaşmanın 8. maddesi)

Bugün karışıklık değil, söylemler, ne kadar revaçta olsa da sağduyuyu koruyup, düşünmek gerekiyor. Özellikle büyük şehirlerde yaşayan Kürt yurttaşların zihin tedirginlik duydukları söylemek zor olmaz. Açılmı denilen bu zorbalık, Kürt kökenli yurttaşların za mı yöneliktir, yoksa binbir türlü tezgâhla, diktaki odakların yaptırdığı bir süreç midir? Aşık, şeyhlik düzeninden kurtulamayan, yoksullukla yaşamayı sürdüren halka yönelik bir açılım yapılmıyorsa, bu açılım neyi içermektedir, neyi içermemektedir?

* Kör Kör Parmağın Gözüne: Saptamalar

1) Sürecin başlama biçimi: Hemen geri sarıyoruz; Powell’la yapılan gizli anlaşma, Yeni-Osmanlı planları, DTP’nin TBMM’ye sokulması, af tasarısı, Hasan Cemal’in Karayılın’la röportajı, hazmettirmeler...

Hasan Cemal adlı kademli gazeteciden (!) girişi yapılmı. Hasan Cemal, ne hikmetse ne zaman bir işe girişi, ardından Türkiye’de ilginç gelişmeler yaşanıyor. Cemal, anımsarsanız; Cumhuriyet’i Çok Sevmiştir adını verdiği bir kitap yazmıştı. İlhan Selçuk’a faşist, komünist, darbeci gibi yaftalamalar yaptı; kitapta tüm Cumhuriyet yazarlarına ilginç yaptırımlarda bulunmuştu. Ajanlıktan, darbeciliğe kadar Ergenekon adı verilen sürecin önsavını ve ilk kamuoyu oluşturma girişimlerini bu kitapta bulmuştuk. Rastlantı mıydı?

Turgut Özal’ın sağı kolu, 12 Eylül’ün gizli hayranı Hasan Cemal, Cumhuriyet’te Kemalistlerin egemenliğini içine sindiremiyordu. Peki, yaptıkları basit bir yenilginin öcü olarak açılabilir mi? Bence hayır! Nedenine gelince; çünkü Hasan Cemal’in rastlantısal gazetecilik / yazarlık başarıları bu kadarla bitmiyor. 5 Mayıs’ta yayımlanmaya başlanan, Hasan Cemal’in PKK’nın sözde önderlerinden Murat Karayılın’la yaptığı, Kuzey Irak Notları adını verdiği söyleşinin ardından Reiscumhur Abdullah Gül, “tarihi fırsat” tanımlamasını yapmıştı. Senaryoyu devreye sokan Hasan Cemal’i sanki. Ve açılım zorbalığı, bugünkü durumuna kadar geldi. Bayram değil, seyrani değil; Hasan Cemal bizi niye öptü? Hasan Cemal “öğüorsa”, ardından beklemek durumundayız. Kesinlikle altından bir şeyler çıkacak.

Hasan Cemal’le ilgili anımsatmalarımız bu kadar.

2) Dış güçler: Başta da belirtildiği gibi Kürdistan adlı kukla devletin kurulması Türkiye Cumhuriyeti’nin ulusal güvenliğini aşısından savaşı nedeni sayılmı. Abdullah Gül’ün C. Powell’la yaptığı gizli anlaşmanın ortaya çıkması birçok kesim komploteorisi olarak nitelendirmiş ve bunu gerçekde bulmuştu. Peki, gerçekten uçuk savlar mıydı bunlar? Kürdistan’ın kurulması savaş nedeni sayılmasından, 24 Mart 2009’daki Abdullah Gül – Neçirvan Barzani görüşmesine, Cumhurbaşıkanlığı nezdinde bölgesel yönetimin “tanınması” (eylemli / de facto) giden süreçte nasıl gelindi? Kamuoyu ve kurumlar bunu nasıl hazmetti? Toplumumuzun bu konuyu irdelemesinde yarar görüyorum. Yani verilmiş bir söz var. Bugün bu gerçeklere farklı kılflar arayan kesimler, o günlerde gizli anlaşmaya yalan diyorlardı, görmemezlikten geliyorlardı. (Bilgi Notu: Gizli anlaşmanın 14. maddesinde de Ermenistan meselesi vardı. Son günlerdeki olaylar izlediğimizde aklımızca yalnızca şu geliyor: Anlaşma tükür tükür iılıyor.)

Açılım konusunun birinci fotoğrafında sözünü ettiğimiz gizli anlaşma var.

1990'lardan beri, özellikle Amerikan neo-con kuramcılarının yazdıklarıyla buraya doldurmaya gerek yok. Bunlar -uç a? a?? be? yukar?- hepiniz biliyorsunuz. İkinci fotoğraflar; bu düşüncelerin, stratejilerin, politikaların birbirini tamamladığı, **Büyük Ortadoğu Projesi, Yeni Osmanlı Planı** gibi değişik biçimlerde anlatılan -adını ne koyarsak koyalım- bir bütünselliktir. Yukarıdaki birinci fotoğraf da zaten büyük sürecin içindedir. "Gaflet, Dalalet ve Hatta Yeni Osmanlı?" adlı yazımda bu sürecin içinde askerin etkisizleştirilmesinin, laikliğin artırılmasının, etnik kimliklerin ön plana getirilip ulusallığın zayıflatılmasının yer aldığını belirttim. Kürt açılımı denilen sürecin devletin özünü, kendi oluturduğunu me? ru zemini de? i? tirmeye yönelik koskoca bir adım oldu? unu anlamam? z güç olmaz. Bunu anlamam? z için, fotoğrafları bakmak yeterli olmayabilir. *Gelinen süreçteki bütün fotoğraflar yan yana koyarsak, gidi? in de ne yönde oldu? unu anlayabiliriz.*

Özellikle i? kencelerle, yokumsama politikalarıyla geçen 1980'li yıllar; sanki s? n? fsal sava? m? n yerini etnik/ırksal mücadeleye b? rakt? rmak ister gibiydi. Devlet tüm örgütleri temizlemi?, -nedendir bilinmez- PKK'ya gücünü yetirememi? ti. O yıllarda Türkiye'nin adı? n Anadolu Cumhuriyeti olarak de? i? tirmeyi (beyin jimnasti? i olarak) düşünen Turgut Özal da Kürt ayrıl? kç? lar? na umut veriyordu. 1970'lerde Genel olarak, devletin temel niteliklerini savunan bir parti olan CHP'de siyaset yapan bazı Kürt kökenli politikacılar, sol / sosyal demokrat siyasetten etnikçi bir siyasal ak? ma yönelmi? lerdi. 1990'lara gelindi? inde SHP, Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Do? an gibi Kürtçü politikacılar TBMM'ye sokarak, siyasal PKK'yı me? ru zemine sokmu? oldu. O yıllarda iç çat? malar da çok fazla artmı? t. Süreci çok fazla ka? ?yan ANAP'ın düşmesinden sonra, olaylar DYP-SHP koalisyonunda tavan yapmı? t. (AKP'den sonraki hükümetin ba? ?na da aynıs? gelebilir mi?) Kürt oyların az? msanamayacak düzeyde olmas?, Refah Partisi'nden SHP'ye, DYP'den ANAP'a kadar birçok partinin i? tah? n? kabartmı? t. Olmayacak sözler veriliyor; ?slamc? (ulus anlayı? ?n? reddeden din karde? li? i), oportünist (biraz ondan, biraz bundan) ya da etnikçi söylemlerle ulusal yapı a? nd? r? l? yordu. Kürtlerin yo? un oldu? u bölgelerde, 1990'lardan sonraki tüm seçimlerde (1991'deki SHP ile koalisyonu da sayarsak) DEHAP, HADEP gibi Kürt ayrıl? kç? lar? n? etkinli? i görüldü. Tüm çabalar HADEP türü partilere kazanç sa? l? yordu. Aslında, -ulus anlayı? ?na ortak dü? manlıklar? yüzünden- Kürtçülerle en iyi birliktelik yapabilenler, genel olarak ?slamcılar olmu? tur.

Özellikle d? ? baskı? larla art? k Kürt meselesi, iç mesele olmaktan ç? km? ?; uluslar arası bir sorun hâline gelmi? ti. Kürtlü? ü yok sayan, onunla dalga geçen **Kenan Evren** -nas? ld? r bilinmez- eyalet sisteminden bahseder olmu? tu. AKP'nin iktidar? elde etmesinden sonra da mesele iyice dallan? p budaklanmı? , Türkiye Cumhuriyeti'nin temel söylemlerine ters olan; Türklü? ü etnisite olarak gören, dinsel anlayı? ? yurtta? l? k ba? ? olarak yorumlayan tan? mlamalar kullanı? ldı. A? al? k, ?eyhlik, derebeylik düzeni sorgulanmadı? ; babas? na annesinin üzerine üç kez evlendi? i için k? zan insanlar? n bile da? a ç? kt? ? bir sistem ortaya ç? kmı? t? r. Haklı gerekçeler, yanlış yöntemlere, yanlış adreslere kurban gitmi? tir. Emperyalist devletler, Kürtleri ma? a gibi kullanmaya yönelmi? tir.

Bu süreçte PKK hareketi de epey bir ba? kala? ma geçirmi? tir. Marksist söylemler, a? alar? n kolladı? ? bir etnikçi söyleme b? rakmı? t? r yerini. Avrupa Parlamentosunda, Amerikan enstitülerinde konu? ulmaya ba? lamı? t? r Kürtçü hareket. D? ? güçlerin Türkiye üzerine bir baskı yapma aracı olmu? tur PKK ve Kürtçü hareket. PKK, Öcalan'ın ifadesinde yer aldı? ? gibi, AB ülkelerinden Suriye'ye birçok ülkeden do? rudan destek bulabilmi? tir.

Önce yok sayma, sonra baskı, sonra psikolojik sava? yöntemleriyle dallandı? r? lan bu sorun; bugün Türkiye'de devletin -teslim törenini hatırlarsın? z- boyun e? eebilece? i bir a? amaya geldi. Durum öyle bir hâle geldi ki, 1970'lerde, 80'lerde nas? l Kürt sözcü? ü kullanmak zorsa, bugün Kürtlü? ü öne ç? karmak o kadar de? erli sayı? l? yor. O günün ülkücüleri, bugün Öcalan'a af ç? kmas? isteminde bulunabiliyor.

* Gelinmek ?stenen Sonuç

Bu süreçlerin bizi getirece? ini düşündü? üm, olasıl? sonuçlar? yazmadan önce, Sayı 15'deki (Haziran 2009) Yeni Osmanlı yazı? m? n bazı satırlar? na geri dönmü? yapalım:

"Yazıya girerken Murphy Yasasından söz etmi? tik. Bu saydıkları kötü olasıl? k m? . peki? Daha da kötüsü var. "Son yıllarda sahnelenen oyunlar, h? zla sarılan bir filmi izlemeye benziyor. Türkiye bölgesinde üzerine en çok bahis açılan ülke, Morton Abromowitz 1995 yılında "Önce SSCB, ardından Yugoslavya... S? ra Türkiye'de!" dememi? miydi?" (Banu Avar: Politika Dergisi, Sayı 12) ?te en kötü olasıl? k da bu. Türkiye'de etnik unsurların ka? ?nmas? yla ?rkç? lı? ?n ve kar? ?- ?rkç? lı? ?n körüklenmesi sonucunda ortaya ç? kacacak bir iç sava? ve Yugoslavya sonu. Bunu engellememiz için ulus devlet yapıs? n? korumam? z ve federasyon seçene? inin bizi iç sava? a götürebilece? ini bilerek buna kar? ? durmam? z gerekiyor.

Neden mi? Nedenini merhum K? lal'ın alalım:

"Bu kö? ede birçok kez yazı? ldı: Tito Yugoslavya'nın bütünlü? ünü, etnik grupların kurumsallaşmas? na ba? lamı? tı. Yani farklılıklar kurumsallaştırmı? t. Tito öldü, Yugoslavya kan içinde bo? uldu. Paramparça oldu.

Atatürk ise benzerlikleri kurumsallaştırdı... Öldü. Yolundan sapı? ldı. Aymazlıklar, h? yanetler ya? and? . ?çeriden d? ?ar? dan onca çaba sarf edildi. Türkiye hâlâ ayakta ve bütünlü? ünü koruyor." (A. Taner K? lal; Cumhuriyet, 27.08.1997)

Türkiye'yi ancak, 1919 yılındaki gibi, etnik, kültürel, bölgesel, inançsal ayrıl? klardan ar? nmı? ? bir ulusal bütünlü? me düzlü? e ç? kar? r. Kurumsal kimli? imiz ayrıl? klar üzerinden de? il, yüzyılların birikimi ile olu? an ortak kültürümüz üzerinden ?ekillenmelidir."

Evet... Hâlâ ?srar ediyorum: Türkiye bir Yugoslavya'ya sürecinin içindedir... Fakat bu yoldan dönülmesi olanaksız de? ildir. Bunlar? her defas? nda yeniden yazmaya gerek yok. Bu yolun devamı, ?rkç? lı? ?n / etnikçili? in yükselmesi sonucunu doğuracaktır. Yapay bir milliyetçilik olu? abilecektir. Etiketlemeler artacak, toplumda güven bunalı? m? ya? anacaktır. Bo? nak ve S? rplar arasındaki dinsel farklılıktan dolayı, Türkiye'yi ayr? tutanlar yanı? lmaktadır. Mesele, dinsel de? ildir. Mesele;

ötekile?tirmek / ötekile?tirilmektir. Ayn? dinden olan halk?n ya?ad??? Irak'taki olan bitenleri de görüyoruz. Dedi'im gibi, Türkiye'yi ancak, Ba??ms?zl?k Sava?? y?llar?ndaki gibi, etnik, kültürel, bölgesel, inançsal ayr?l?klardan ar?nm??, temelini tarihsel ortakl?klardan alm?? bir ulusal bütünle?me düzlü?e ç?kar?r.

Peki, bu gidi?le neden iç sava? ortam? do?ar?

Çünkü; yoksul Orta Anadolu köylüleri de ac? çekiyor, askere çocuk gönderiyor ve büyük olas?l?kla yak?nlar?n? da vatana ?ehit vermi? oluyor. Olay? Kürtlükle özde?le?tirdi?imiz zaman, suçu da Kürt olmakta arayanlar -ister istemez- olacaktır.

Çünkü; devletin “tabela devleti” durumuna dü?tü?ü PKK'l?lar?n teslim olma törenlerini gören Türkiye'deki Kürt kökenli olmayan tüm yurtta?lar bu kini Kürtlere do?rultacaktır.

Çünkü; devlet taraf?ndan önemsenmeyen -Kürtler dâhil- tüm yurtta?lar, kendi adaletlerini kendileri vermeye kalkacaktır.

Çünkü; Abdullah Öcalan'?n -kim ne derse desin- muhatap al?nd??? bir süreçte, d??ar?dan ya da içeriden yap?labilecek en ufak bir k??k?rtma, en yak?n kom?udan ba?layabilecek linç giri?imlerine neden olabilecektir.

...

E, -hangi güçler oldu?unu tahmin edebiliriz- bo?una m? hedef olarak seçtiler -ölümünün 10. y?l?nda and???m?z- **Ahmet Taner K??lal?**y??

* * *

Bu anayasal düzende, aç?l?m dedikleri düzenlemeleri yasal ve anayasal yönden yapmalar? olanaks?z. Ancak, teslim töreninde gördü?ümüz gibi, yasalara ayk?r? yoldan, eylemli olarak yapabiliyorlar bir tak?m uygulamalar?. AKP yeni bir anayasa yapmay? tasarlı?yordu. 1924 Anayasas?ndan beri süren Türklü?ün “etnistelerden ayr?lm?? bir üst kimlik say?lmas?” (1924 Anayasas? 88. madde, 1961 Anayasas? 54. madde, 1982 Anayasas? 66. madde) b?rak?larak, etnik temelli bir anayasa m? gündeme sokulacak? Bir tak?m kurumlar ele geçti?i için, d?? güçlerin de bask?s?yla anayasa de?i?tirmeden anadilde e?itim gibi baz? özerlikler verilecek mi Kürtlere? Özal'?n beyin jimnasti?inde belirtti?i gibi devletin ad? m? de?i?tirilecek? Sonralar? Çerkez, Laz, Bo?nak, Arap, Gürcüler ve di?erleri için de yasal kimlikler verilecek mi; yoksa teröre bula?mad?klar? için onlara herhangi bir hak verilemeyecek mi?

* Gelmek ?stedi?im Sonuç

Kürtlere, geçmi?imizde baz? haks?zl?klar yap?lm??t?r; bunu kabul etmek, insanl???m?z?n gere?idir. Bu, demek de?ildir ki; bu yüzden Kürtlere anadilde e?itim verilsin, anadilde devlet hizmeti götürülsün. Bu hareket, ülkeyi paramparça eder. Evet, milyonlarca insan, ben Kürt'üm, diyorsa bunu yok saymak kimsenin yetkinde de?ildir. Bugüne kadar folklorik olarak, belli bir kültürel birikim sa?lanm??sa bu, bizim vars?ll???m?zd?r; fakat etnik bir tak?m de?erler devlet eliyle yükseltirirse, onca etnik kimli?e haks?zl?k yap?laca?ndan, sonu gelmez bir yola girilir. Devlet etnik kör olmal?d?r. Ya da e?itlikçi bir anlay??la dü?ünürsek, tüm etnisitelere ayn? hakk? vermelidir ve elbette bunun da sonu gelmez. Ussal olarak ele ald???m?zda, tek ç?k?? yolun ?rkç? olmayan ulusal kimli?in sürdürülmesi oldu?unu görebiliriz.

Bugün ekinsel haklar?na (müzik, edebiyat gibi dallarda) kavu?mu? olan Kürtlerin (hatta di?er tüm halk?m?z?n da) -birey olarak- iktisadi ba??ms?zl?klar? (toprak reformu ve bölgesel yat?r?mlar öncülü?ünde) sa?lanmal?d?r. Geri olu?umlar? (a?al?k, cemaatçilik gibi) “demokratik” olarak tan?mlayan emperyalistler ve Türkiye'deki de?i?ik kesimlerden pek çok ayd?n, demokrasinin kurumsal yap?s?n? görmemezlikten gelmektedirler. Cümle âlem biliyor ki, demokrasi, Ortaça?'dan gelen bir sistem de?il; modernizmin ta??d??? bir yönetim biçimidir. Bu yüzden, daha çok Do?u, Güneydo?u bölgelerinde yo?unla?an halk?m?z?n bireysel haklar?n? elde edilmesi ve iktisadi özgürlüklerine kavu?mas? ile de birçok sorun a?labilecektir. Bugün Kürtlere -PKK'l?lara af, anadilde e?itim ve anadilde devlet hizmeti dü?ünülmüyorsa- gerekli olan aç?l?m ekonomik aç?l?md?r. Fazlas?, korkar?m, iç sava?a neden olabilir. ?ç sava? olmasa da bunun için en az?ndan rejim de?i?ikli?i gereklidir.

* * *

Araya s?k??t?rmak gerekirse; “uluslar?n kendi kaderlerini tayin etme hakk?ndan” söz eden sosyalistler de ikilem içindedirler. Türk burjuvazisi (ileri) ile Kürt feodalleri (geri) aras?nda gidip gelebilmektedirler. ...ya da SSCB'nin Ukrayna'da, Turan ülkelerinde ya da Müslüman topluluklarda giri?ti?i uygulamalar? unutabilmektedirler. Finlandiya örne?ini verebilmektedirler; fakat SSCB'nin II. Dünya Sava?? s?ralar?nda Finlandiya'ya sald?rd???n? gözden kaç?rabilenlerdir. Gerçek ?u ki, ulus olarak karar verebilmenin tarihsel, ekonomik, güce dayal? etmenleri vard?r. Uygulama olarak, egemen devletler, içerideki farklıl?klar? olabildi?ince bast?r?p, sömürge ya da yar?-sömürge (çevre) ülkelerde bu siyasan?n tam kar??t?n? desteklemi?lerdir. E?er, aç?k aç?k bir yok etme giri?imi yoksa; ortak simgeler ve ortak bir tarih birikimi varsa; kapitalist ili?kiler aç?s?ndan da merkezle bütünle?me (entegrasyon) sa?lanabilmi?se o ulusun kopabilme olas?l??? dü?üktür.

* * *

Sonuç olarak, Türkiye, bir iç çat??ma ya?ama olas?l???yla kar?? kar??yad?r. E?er, iç çat??ma olas?l??? -bir ?ekilde- da??t?l?rsa da, Do?u ve Güneydo?u bölgelerinde ABD'nin bölgedeki isteklerine uygun olarak, ?eklen Türkiye'ye ba?l?, fiilen özerk (ya da ABD'ye ba?l?) bir yap?lanmayla da kar??la?abiliriz.

Ama bu sayd?klar?m gerçekte?irse, en çok Kürtler zararlı ç?kacaktır. Hem büyük kentlerde ya?ayan Kürtler, hem bölge Kürtleri ve hatta Irak Kürtleri ate?in ortas?nda kalabilir, yaln?zla?abilirler. Kürtler e?er bir ba??ms?zl?k kazand?klar?n? dü?ünüyorsa, unutmamal?d?rlar ki o ba??ms?zl??? Türk halk?yla kazanm??lard?r. Barzanilerle de?il... Aymaz hükümet tan?sa da Kürtlerin temsilcileri PKK de?il, kendileri olmal?d?r. Olu?turabilecekleri ileri kurumlarla feodal istekler; yerlerini e?itimsel, toplumsal, ekonomik isteklere b?rakabilir.

Kürt kökenliler d???ndaki tüm halk?m?z da sa?duyuyu elden b?rakmamal?d?r. Suçlu arayacaklarsa, kendilerinin seçti?i, fakat hesap soramad?klar? hükümette aramal?d?rlar. Ço?u, geli?meden habersiz olan Kürt kökenli yurtta?lar?m?zda de?il. Gün, ?rkç?l?k yaparak dü?manl?k besleme de?il; üstümüze gelinen ?u günlerde daha çok birlikte olma günüdür. ?nad?na; yurtta ve dünyada bar?? dile?imle, Dayanc?n?z için te?ekkür ederim.

Emrah.Ozdemir@PolitikaDergisi.com [3]

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı yapılabilir. PolitikaDergisi.com © 2009

Yayın Kaynağı: [Politika Dergisi Sayı 18](#) [4], [Ekim 2009, Cilt - Yıl 2, No. 18](#) [5]

- Önceki İçerik: [Editörya'dan... \(Sayı18\)](#) [6]
- Sonraki İçerik: [Gerçekte Kürt Sorunu mu Yoksa Kürtçülük Sorunu mu?](#) [7]

Yorumlar

Kürt Açılımı

İçeriği Yazan: Okur(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 03/11/2009 - 23:09

Burdan tum tc vatandaşlarına sesleniyorum. Eger birseyi elestiriyor yada savunuyorsanız öncelikle konuyu enine boyuna arastırmanızı isterim kulaktan dolma bilgilerle kendinizi yönlendirmeyin yada basının bir takım insanların da yönlendirmesi ile hareket etmeyin. Öncelikle bagimsiz düşünün ve sorunun önunu arkasını düşünün. Bos kuru milliyetçilik gerçek milliyetçilik değildir. Dünya Kürt sorunu ile gerçekten yakından alakalı özellikle batı ülkeleri ve Türkiye'nin üzerinde cesitli oyunlar oynanıyor. Eminim bircogunuz zaten siyaset tarhini biliyordur Türkiye'nin. Öncelikle sunu söylemek isterim ki Kürtler yıllarca bu ulkede asimile edilmeye calisildi ve kendi kaderlerine terkedilmiş bir sekilde bir bölgede birakildi eğitimden yoksun maddi imkansizliklari ile kendi kaderine birakildi. Dillerini unutturulmaya calisildi vb.. Turkiyede 1978 li yillardan itibaren gerek ic siyasetiyle gerekte dis siyaetiyle pkk ya kilitlendi sorunu cozmek yerine karmasik hale getirdi. Turkiye'nin gelismesi hem ekonomik hem de politik olarak durdu. Butcenin cogu askeriye verildi ve gerçekten cok yiprandi. Eger siz Kürtlere sosyal ve ekonomik haklar verirsiniz neden devlet kurmaya calissinlar ki.. İlk defa bir hukümet Kürt sorununa bu kadar detayli degindi ve birseyler yapmaya calisti dolayisiyla önu engellenmeye calisiyor cunku Turkiye ancak bu sorunu hallederse ilerleyecek ve buna ben gibi bircok siyasal bilimcinin inandigini biliyorum ve Turkiye'nin gelismesini önunun acilmasini istemeyenler karsi cikacaktır. Ama basta da dedigim gibi sorunu detayli arastirin sonra hareket edin

Milli Demokratik Açılım

İçeriği Yazan: alp kamacioglu Zaman: Cts, 14/11/2009 - 17:10

Arkadaşlarımızın yaptığı üst düzey yorumlar için gerçekten mutluyum. Hemfikir de olsam, kendilerine katılmayıp, "hadi canım sen de" de desem, düşünce tarzı olan, bakış açısına sahip ve pragmatik olmayan bütün yorumlar için teşekkürlerimi arz ederim.

Milli Demokratik Açılım. İsmi kulağa ne kadar hoş geliyor değil mi? Aynen Kemal Derviş'in ülkemizi yabancı yatırımcılara peşkeş çektiren o ünlü " Milli Ekonomi Paketi" gibi...

Türkiye'nin önü açılacak, ilerleyecek, bizi kimse tutamayacak. Ne olduğu takdirde? Emperyalizmin kölesi olduğu takdirde. Hani Başbakan bu bir AKP değil de bir devlet projesi diyordu ya, peki ne oldu da dün mecliste demokratik açılmadan bahsederken bir anda bu proje bir AKP projesi oluverdi. İşte bu zihniyetin en büyük kozudur iyi yalan söyleyebilmek, söylediği yalana kendisinin de inanabilmesini sağlayabilmek. Terslikler veyahut zıtlıklar üzerinden nemalanmaya çalışmak. Peki ya şuna ne demeli, 29 Mart öncesi miting meydanlarında Başbakan'ın " Ya sev, ya terk et" diyerek adeta harakiri yaparcasına Güneydoğu illerimizin neredeyse tamamını DTP'ye altın tepsi içinde sunuşu. Ben PKK'lıları kastettim deyip, arkasından davul zurnalarla PKK'lıları kahraman edasıyla ülkemize sokması... Örnekler çoğaltılabilir.

TRT 4 diye bir kültür, sanat kanalımız vardı. Türk Halk Müziği Ve Klasik Türk Musikisi yayınları yapardı. Milli değerlerimizi yaşatır, ecdadımızla gurur duymamızı sağlardı. Mesela Merhum Şükrü Tunar'ın "Uşşak Oyun Havası'nı" duyduğumuz vakit 7'den 70'e omuzlarımızı oynatmaya başlamaz mıydık, mesela çalan bir türküde geçmişimizin adeta bir filmini izleyip, yaşadığımız savaşların, göçlerin en hazin hikayelerini kanımızda hissetmez miydik, Rahmetli Özal Amerikan Başkanı Bush ile kol kola gezerken en azılı Özal düşmanlarının bile yüreği bir parça okşanmadı mı? Her 10 Kasım'da Saat 9'u 5 geçte çalan sirenler, yarıya inmiş bayraklar içimizi burkmadı mı hep, mesela Nakşibendi tarikatına mensup onlarca arkadaşımız olmadı mı, Kürt dostumuz olmadı mı? milletçe bir homoseksüel'i "sanat güneşimiz", bir transeksüel'i "Diva" yapmadık mı, aslen bir Ermeni olan Adile Teyze öldüğünde yanaklarımızdan gözyaşları süzülmedi mi, süzülme bile içimiz acımadı mı, Kemani Tatyos Efendi'nin Gamzedeyim deva bulmam, garibim bir yuva kurmam şarkısını yıllarca dilimizden düşürdük mü? Kemal Sunal Eşş....ek dediğinde kahkalar atmadık mı? Örnekler gene çoğaltılır. Mesele de zaten örnekler değil... Yok olduk, yok ettiler, Kemal Sunal'ın filmlerine ne oldu mesela? Hani o rüşveti eleştirdiği, ağılığı eleştirdiği, zamları, kira bedellerini, mafyayı eleştirdiği filmleri niye artık yayınlanmıyor, Neden bu filmlerin çoğunu Kanal 7 satın aldı? TRT 4'ü lütfen açıp da bir bakın yayın akışında artık ne var, veyahut kanalın adı artık ne? Sonra da yeni RTÜK yasası taslağını dikkatlice okuyun. Sizden istirhamım budur. En temel değinmek istediğim nokta şu. Çok büyük bir milletiz. Hepimiz delikanlıyız. Oramız buramız gerçekten oynamıyor, asil bir milletin asil çocuklarıyız, kürdü türkü hepimiz hepimizi zaten yıllar evvelinden bağrımıza basmışız, Zeki Müreni'de bağrımıza basmışız, Bülent Ersoy'u bağrımıza basmışız. Geri perdeki sorun kültür sorunu veyahut dil sorunu değildir. Sorun tamamen siyasi bir sorundur. Birilerinin aldığı kararları, yine birileri uygulayacaktır. Bu hep böyle olmuştur. Tartışmanın alemi olmadığı kanaatindeyim. Ortak paydalarımızı koruduğumuz takdirde bu sorun çözülür. Tüm Kürt kardeşlerimi bu oyunu görmeye davet ediyorum. Dün ordunun yanında olanların, yarın da ordunun yanında olabilecekleri ihtimalinin asla unutulmaması gerektiğini, 12 Eylül döneminin iyi incelenmesi gerektiğini sadece kefedekilerin yerlerinin değiştiğini anlamanızı rica ediyorum. Gün birlik olma günüdür. Gün kardeşlik günüdür. Gün Demokratik Açılım değil "Demokratik Kapanım" günüdür. Başka alternatifimiz yoktur. Yoksa hakikaten yanarız. Ya bu ülke tamamen Türkçe konuşacak ya da tamamen Kürtçe konuşacaktır. Ama hep tamamen olacaktır. Ben kendim adına her ikisine de varım. Yeter ki değerlerimiz ortak olsun ve kardeşliğimize zeval gelmesin. Bu oyunu hep birlikte durduralım. Türkiye Cumhuriyeti hepimizin. Benim ve sizin... Hepinizi en içten dileklerle selamlıyorum...

Açılım birtleştiriyor mu yoksa bölünmeyi derinleştiriyor mu?

İçeriği Yazan: Osman ALTIŞDÖRT Zaman: Pzt, 30/11/2009 - 20:26

Açılım hareketi belli bir mutabakat sonucu ortaya atılmış bir süreç olmadığı için , birlikteliği pekiştirmek yerine ayrışmayı derinleştirmektedir. Başkasının atına binen onun türküsünü söylemiş ya ,iktidar da ABD ve AB 'nin arabasına bindiği için onlarca ortaya atılan süreci fırsat gibi görüp ne pahasına olursa olsun ülkenin çıkarı için yapılması gereken düzenleme olarak görmektedir. Halbuki Türkiye de taşlar yerinden oynamakta halk gittikçe birbirini etnik kimlik ve dini kimlik üzerinden tanımlamayı derinleştirmektedir. Burda şu soru da sorulabilir devletin bekası mı önemli yoksa Türk Milletinin geleceği mi ? AKP devletin bekasını ön plana alan yaklaşım içinde bulunmakta Türk Milletinin egemenlik içindeki payını azaltmaya ve daha çok etnisiyenin mozaik olarak ön plana çıktığı yeni bir yapılanma olan fedarasyona doğru gidecek olan bir sürecin önünü açarak Osmanlı Devleti

yapısına benzer bir yapılanmanın kapısını aralamaktadır. Bilindiği gibi Osmanlı Devletinde Fatih Sultan Mehmet dönemi Türklerin Yönetimdeki etkilerinin azaltılıp devşirmelerin ve diğer etnik unsurların ön plana çıkarılma süreci olmuştur. Türkiye'de de Özal dönemi ile başlayan Recep Tayyip ile devam eden benzer bir süreç yaşamaktayız. Artık devletin olgunluk dönemine girdiği İbni Haldun'un da belirttiği "her devlet 100 yılda bir ya büyümek zorunda kalacağı ya da yıkılma sürecine gireceğini" söylemektedir. Rakamsal açıdan bu tarihin yakın olduğunu söyleyebiliriz. Bence Kürtlerle başlayan bu açılım süreci Arapları da içeren alan bir şekilde devam edebilecektir. Şöyle örneklersek bisikletin üzerindeki sürücü sürekli pedal çevirmek zorundadır , aksi taktirde düşecektir. Yani, ya büyük içinde yer alarak birlikte yöneteceğiz ya da küçülerek sadece kendimiz mi yöneteceğiz. Türkiye'de Kültürel anlamda Türk olmak sorunu , Kürtler hariç etnisiye anlamında diğer unsurlarla büyük ölçüde çözülmüş görünmektedir. Unutulmaması gereken bir şey varki, Kürtçülük yapılanması diğer kesimlere göre artan nüfuslarıyla gelecek açısından Türkler için önemli gelecek kaygısı oluşturmaktadır. Kürtler Türkiye'nin ortadoğusundaki bu yeni konumlanmasında Türklerle beraber yer alacaklar veya kendi başlarına hareket ederek , Bu bölgenin mevcut hakim devletleriyle boğazlaşmayı sürdüreceklerdir. Başarısız olmaları halinde belirsiz bir gelecek onları bekliyor olacaktır.

açılım kardeşlikmiş oyle

İçeriği Yazan: mustafaa(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 06/06/2010 - 14:29

açılım kardeşlikmiş oyle dediler kendileri bugün.

Kaynak URL (14/05/2024 - 19:32 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/kurt-acilimi-2>

Bağlantılar:

- [1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/emrah-ozdemir>
- [2] <http://www.politikadergisi.com/makale/kurt-acilimi-1>
- [3] <mailto:Emrah.Ozdemir@PolitikaDergisi.com>
- [4] <http://www.politikadergisi.com/epublish/10>
- [5] <http://www.politikadergisi.com/epublish/10/18>
- [6] <http://www.politikadergisi.com/node/editoryadan-sayi18>
- [7] <http://www.politikadergisi.com/makale/gercekte-kurt-sorunu-mu-yoksa-kurtculuk-sorunu-mu>